

مشکل صنعتگران نساجی، نوسان نرخ ارز نیست

گفت‌وگو با امیرحسین نیکچی - مدیرعامل گروه نساجی بابکان

- ❖ طبعاً نوسان نرخ ارز مزیت‌هایی برای تولیدکنندگان داخلی دارد.
- ❖ هرچند محصولات صنعتگران ایرانی، مشتریان بسیاری برای خرید دارد اما مواد اولیه محصولات با دشواری بسیار وارد کشور می‌شود.
- ❖ تصمیم داریم تعداد واحدهایی را که تحت پرچم نساجی بابکان قرار دارند؛ را افزایش دهیم.

نساجی، نوسان نرخ ارز نیست بلکه مشکل عدم توان لازم برای تأمین ارز (حتی ارز آزاد) است. به عبارت بهتر ارز دولتی که در اختیار واحدهای نساجی قرار می‌گیرد؛ کاربرد چندانی برای آنان ندارد.

نکته دیگر این که به دلیل وابستگی ۷۰-۶۰ درصدی صنایع نساجی به خارج از کشور (بابت قطعات، دستگاه‌ها، مواد اولیه و...) و مشکلات مربوط به تهیه و تأمین موارد مذکور، شاهد افزایش قیمت تمام شده محصولات نساجی هستیم از سوی دیگر در سیستم گمرک کشور نیز مشکلات بسیاری وجود دارد برای مثال کالایی که وارد گمرک ایران می‌شود، پس از ۲۰ الی ۳۰ روز ترخیص می‌شوند در حالی که این زمان در سایر کشورها یک الی دو روزه انجام می‌گیرد!

تبعات نوسانات اخیر نرخ ارز بر صنایع نساجی ایران را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
شرایط نرخ ارز قاعدتاً در بازار نساجی تبعات چندانی ندارد زیرا ارز دولتی به صنایع نساجی تعلق می‌گیرد؛ به همین دلیل نمی‌توان گفت کالاهای نساجی تحت‌الشعاع نوسانات نرخ ارز قرار دارد البته در زمینه پوشاک که با ارز آزاد وارد می‌شود، نوسان نرخ ارز اثرات بسیاری دارد اما در مورد پلی‌استر، پنبه و ویسکوز نوسان چندانی وجود ندارد. از سوی دیگر در حال حاضر مشکل صنعتگران

اشاره:

«اگر فردی می‌خواهد در صنعت نساجی سرمایه‌گذاری نماید و وارد میدان تولید محصولات این صنعت شود، پیشنهاد می‌کنم کار خود را از احیای واحدهای قدیمی و متوقف‌شده آغاز نماید و گر نه احداث واحد جدید و اخذ که تسهیلات دولتی هنر نیست!»
مدیرعامل گروه نساجی بابکان ضمن اشاره به این نکته، ادامه می‌دهد:
بر اساس این نگرش، واحدهای خریداری کرده‌ایم که به گروه نساجی بابکان افزوده خواهد شد. این واحد در زمینه تولید پارچه و نخ فعال است و مانند روزهای پیش از واگذاری نساجی بابکان به بخش خصوصی، با مشکلات متعددی دست‌وپنجه نرم

می‌کند. وی در بخش دیگر سخنان خود به نوسان نرخ ارز اشاره کرد و اعتقاد داشت: مشکل صنعتگران نساجی، نوسان نرخ ارز نیست بلکه مشکل، عدم توان لازم برای تأمین ارز (حتی ارز آزاد) است. به عبارت بهتر ارز دولتی که در اختیار واحدهای نساجی قرار می‌گیرد؛ کاربرد چندانی برای آنان ندارد.

صنعتگران داخلی بتوانند محصولی قابل رقابت

با پارچه‌های جین ترکیه تولید نمایند، قاعدتاً

با توجه کاهش قاچاق به ایران، بازار بزرگ

و سودآوری در مورد پارچه‌های جین ایجاد

خواهد شد.

است و مانند روزهای پیش از واگذاری نساجی بابکان به بخش خصوصی، با مشکلات متعددی دست‌وپنجه نرم می‌کند. ممکن است عنوان شود راه‌اندازی یک واحد تولیدی در دسرها و مشکلات به مراتب کمتری از خرید و احیای یک واحد قدیمی و بحران زده دارد اما به‌نظرم این هنر نیست که فردی از تسهیلات دولتی استفاده کند و اقدام به راه‌اندازی یک واحد جدید نماید و مدتی به تولید بپردازد اما در ادامه به دلیل مشکلات مختلف از فعالیت بازمانند. نمونه این قبیل واحدها در صنایع نساجی را بارها مشاهده کرده‌ایم که با سرمایه‌گذاری کلان دولتی تأسیس شده‌اند اما به موفقیت نرسیدند و چاره‌ای جز توقف آنها باقی نمانده‌است. از سوی دیگر برخی از واحدهای قدیمی و بحران زده نیز وجود داشتند که پس از احیا توسط بخش خصوصی و حل مشکلات کاری و ... تولید را افزایش داده‌اند و امروز به‌عنوان واحدهای معتبر این صنعت محسوب می‌شوند.

اگر فردی می‌خواهد در این صنعت سرمایه‌گذاری نماید و وارد میدان تولید محصولات نساجی شود، پیشنهاد می‌کنم کار خود را از احیای واحدهای قدیمی و متوقف‌شده آغاز نماید و گرنه احداث واحد جدید و اخذ تسهیلات دولتی که هنر نیست! مطلب دیگر این که تصمیم داریم تعداد واحدهایی را که تحت پرچم نساجی بابکان قرار دارند؛ را افزایش دهیم. ضمن این که در حال مذاکره با عراق، افغانستان، ارمنستان و سودان برای صادرات منسوجات نظامی این کشورها هستیم.

به این نکته اشاره کردید که تولید پارچه جین در نساجی بابکان برنامه‌ریزی شده است. در حال حاضر وضعیت تولید پارچه جین در کشور چگونه است؟ ضمن این که با شنیدن نام جین، بلافاصله ذهن افراد به سمت ترکیه گرایش پیدا می‌کند. آیا توان رقابت با جین ترکیه در کشور ما وجود دارد؟

تعداد تولیدکنندگان عمده پارچه‌جین در کشور اندک و انگشت‌شمار است اگر صنعتگران داخلی بتوانند محصولی قابل رقابت با پارچه‌های جین ترکیه تولید نمایند، قاعدتاً با توجه کاهش قاچاق به ایران، بازار بزرگ و سودآوری در مورد پارچه‌های جین ایجاد خواهد شد. در صورت بهره‌گیری از ماشین‌آلات و تجهیزات مدرن و متخصصین توانمند، از تولیدکنندگان ترکیه چیزی کم نخواهیم داشت و حتی زمینه صادرات جین ایران نیز به‌وجود می‌آید.

افزایش قیمت‌ها تأثیری بر روی کیفیت کالاهای تولیدی و یا استفاده از مواد اولیه بی‌کیفیت‌تر خواهد گذاشت؟

ممکن است این اتفاق رخ دهد اما نه برای تولیدکنندگان معتبر و خوش‌نام؛ زیرا این نوع تولیدکنندگان برای اعتبار برند خود ارزش فوق‌العاده‌ای قائل هستند و ممکن است محصولات خود را با قیمت گران‌تر به فروش برسانند اما هیچ‌گاه حاضر نمی‌شوند از مواد اولیه بی‌کیفیت استفاده کنند. این امر در تمام صنایع مصداق دارد و صرفاً مختص صنایع نساجی نیست.

این اعتقاد وجود دارد که افزایش نرخ ارز، رونق خوبی به صادرات تولیدات ایرانی داده‌است و از سوی دیگر با کاهش چشمگیر واردات قانونی و غیرقانونی محصولات مواجه هستیم. دیدگاه شما در این مورد چیست؟

طبعاً نوسان نرخ‌ارز مزیت‌هایی برای تولیدکنندگان داخلی دارد. با توجه به افزایش نرخ ارز، «قاچاق» توجیه خود را از دست داده‌است و شاهد به‌دراصل رسیدن قاچاق محصولات مختلف از جمله منسوجات به کشور هستیم این موضوع باعث شده به اصطلاح تولید داخلی، جان تازه‌ای بگیرد؛ از طرف دیگر هرچند محصولات صنعتگران ایرانی، مشتریان بسیاری برای خرید دارد اما مواد اولیه محصولات با دشواری بسیار وارد کشور می‌شود. با توجه به این که مواد اولیه این صنعت به سختی تأمین می‌شود و پیش‌بینی من این است که در صورت تداوم این وضعیت، واحدهای بزرگ و توانمند نساجی هم با مشکلات بیشتری در مورد تأمین مواد اولیه و به‌تبع تولید مواجه خواهند شد.

برنامه‌های آینده گروه نساجی بابکان

در حال حاضر نساجی بابکان، حدود ۸۰ درصد از منسوجات نظامی کشور را تأمین می‌کند و امروز در حال نصب و راه‌اندازی ماشین‌آلات ایندیگو جهت تولید پارچه جین است. برند نساجی بابکان از زمانی که در اختیار بخش خصوصی قرار گرفت به یکی از برندهای مطرح و موفق صنایع نساجی کشور تبدیل شده‌است و جزو کارخانجاتی است که با تمام مشکلات تولید، تحریم‌ها و ... به تولید ادامه می‌دهد. هم‌چنین واحد دیگری خریداری کرده‌ایم که به گروه نساجی بابکان افزوده خواهد شد. این واحد در زمینه تولید پارچه و نخ فعال

